

Studier over oligofrene Forbrydere.

Af Reservelæge ELSE NORDBEK.

Fra Den Kellerske Aandssvageanstalt.
Chef: Overlæge H. O. Wildenskov.

Det har ofte været hævdet, at aandssvage Forbrydere særlig sætter ind med deres Lovovertrædelser i Puberteten. Saaledes udtaler *Nørvig*: „Den omvælvning, som puberteten är eller i varje fall kan vara för den normalt begavade, blir ofta en katastrof för den svagt begavade“. „Ynglingen är nu könsmoden och man risikerar därför lätt otuktshandlingar. En starkare, icke helt utdifferentierad könsdrift kan också ta sig uttryck i andra former av förbrytelser t. ex. eldsanläggning. Polisen griper nu in. Så länge pojken är under 18 år, inställes i regel åtal och vederbörande kommer under barnavården“.

Jens Chr. Smith udtaler: „Nu er det ikke saaledes, at alle imbecile eller debile frembyder Karaktervanskeligheder, men en Del af dem gør det, og for en Del er disse Vanskeligheder sædvanligvis særlig udtalte i Pubertetsperioden, som hos aandssvage ofte strækker sig over noget længere Tid, end Tilfældet er hos normale unge Mennesker. For de debile er det ligefrem karakteristisk, at mange af dem omkring Puberteten faar en Uroperiode med karakterologiske Vanskeligheder. Det er værd at bemærke, at de debile unge kommer i Konflikt med Samfundet og i Berøring med Aandssvageforsorgen netop paa Grund af de psykopatiske Træk, som Pubertetstiden faar til at manifestere sig“.

Og endelig skriver *Helweg*: „Puberteten medfører normalt en vis til Tider ret betydelig karakterologisk og emotionel Ulige-

vægt. Ved Pubertetens Afslutning genoprettes Stabiliteten. Men hos de debile er Puberteten gerne prolongeret, varer til 20 Aar eller længere, og der indtræder derfor i en Række Aar hos aandssvage, der ellers er karakterologisk ret gunstigt udrustede, en Usikkerhedsperiode, der afgiver særlig gunstig Jordbund for social Afsporing“.

De nævnte Forfattere er saaledes enige i at understrege, at de unge aandssvage navnlig i Puberteten er i Farezonen, men saavidt vi ved, er det aldrig underbygget gennem en Under søgelse af et større Materiale. Vi har derfor ment, det havde Interesse at samle et Materiale af aandssvage Forbrydere og derpaa ved Sammenligning med et almindeligt dansk Forbrydermateriale at søge at faa underbygget de ovenfor fremsatte Anskuelser om en særlig Pubertetsfarezone med Hensyn til Kriminalitet hos aandssvage.

Jeg har samlet ialt 256 mandlige Lovovertrædere, som før den 1. Januar 1944 enten er eller har været anbragt paa Den Kellerske Aandssvageanstalt i Henhold til Retskendelse. 60 af dem er atter udskrevet fra Anstalten og 8 er døde.

Da en Del af de paa Anstalten indkomne Lovovertrædere enten under Opholdet eller under den Observation, de var indlagt til, har vist sig ikke at være aandssvage, men Sinker, er følgende Betegnelser anvendt: aandssvage omfatter Patienter med Intelligenskvotienter til 75, Sinker omfatter Patienter med Intelligenskvotienter lig eller over 75. Som Samlebegreb for aandssvage og Sinker anvendes Betegnelsen oligofrene. Af mit Materiale paa 256 Forbrydere var de 175 aandssvage og 81 Sinker.

Det normale Sammenligningsmateriale stammer fra Kriminalstatistiken for 1938—39, før Krigens Indflydelse bragte Forskydning i Alderen, idet det er bekendt, at Krigsaarene i stigende Grad har forøget Tallet paa de unge Lovovertrædere. Endvidere har jeg fra Statistisk Departement velvilligst faaet Opgørelse over Tiltalefrafald mod mandlige Forbrydere i Aaret 1938. For Statistisk Departements beredvillige Hjælp er jeg megen Tak skyldig.

I Skema I har jeg opgjort, i hvilken Alder den første Forbrydelse er begaaet, der har bevirket Politisag med paafølgende Dom eller Tiltalefrafald mod Børneværn. Jeg har regnet alle 256 Personer for Forbryderebegyndere i det Øjeblik, de faar deres første Dom, selv om de senere begaar en eller flere Lovovertrædelser. Det normale Materiale, der skal tjene til Sammenligning, stammer fra Kriminalstatistikens Tabel VIII for 1938 (Side 68), der omhandler indenlandske Forbryderbegyndere. Hertil er lagt Tiltalefrafaldene, som jeg har faaet opgivet fra Statistisk Departement. Bødestraf er ikke medregnet i nogen af Tilfældene.

Man har som i Kriminalstatistiken skelnet mellem Sædelighedsforbrydere, Ejendomsforbrydere, Voldsforbrydere og Andre Forbrydere. Da Brandstiftelse hos oligofrene udgør saa stor en Del af „Andre Forbrydelser“, har jeg delt denne Rubrik i to ved Hjælp af en punkteret Linie og øverst noteret det samlede Anal af „Andre Forbrydelser“ og nedenunder, hvor stor en Del heraf Brandstiftelserne udgør.

Skema I a. *Oligofrene Forbryderbegyndere.*

Forbr. Art	ialt	< 18 Aar	18—20	21—24	25—29	30—39	> 40 Aar	
Sædelighedsf.	69 27,0 %	15 21,8 %	15 21,8 %	14 20,3 %	6 8,6 %	10 14,5 %	9 13,0 %	100 %
Ejendomsf.	151 59,0 %	32 21,2 %	60 39,7 %	34 22,5 %	12 8,0 %	9 6,0 %	4 2,6 %	100 %
Voldsf.	5 1,9 %	1 20,0 %	2 40,0 %	—	1 20,0 %	—	1 20,0 %	100 %
Andre Forbr.	31 12,1 %	10 32,2 %	10 32,3 %	7 22,5 %	2 6,5 %	2 6,5 %	—	100 %
Deraf Brandst.	26 10,2 %	9 34,6 %	8 30,7 %	6 23,1 %	2 7,7 %	1 3,9 %	—	100 %
Ialt	256 100 %	58 22,7 %	87 33,9 %	55 21,5 %	21 8,2 %	21 8,2 %	14 5,5 %	100 %

Skema I b. *Normale Forbryderbegyndere.*

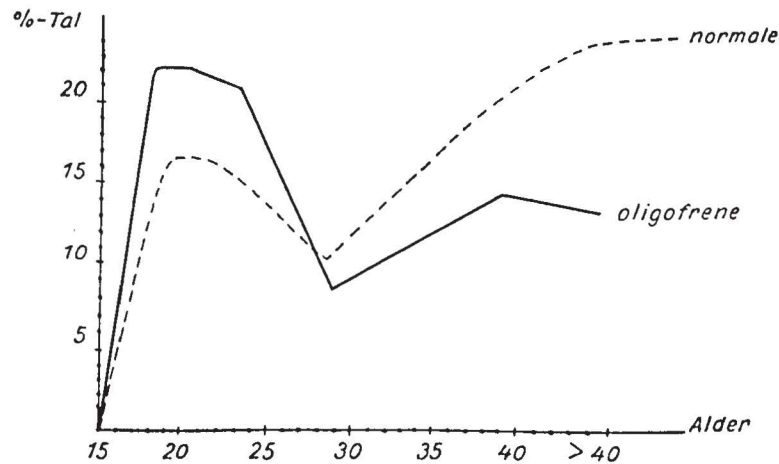
Forbr. Art	Ialt	< 18 Aar	18—20	21—24	25—29	30—39	> 40 Aar	
Sædelighedsf.	419 12,7 %	57 13,6 %	69 16,5 %	65 15,5 %	43 10,3 %	85 20,2 %	100 23,9 %	100 %
Ejendomsf.	2485 75,0 %	414 16,6 %	607 24,5 %	466 18,7 %	325 13,1 %	370 14,9 %	303 12,2 %	100 %
Voldsf.	293 8,8 %	8 2,8 %	48 16,4 %	80 27,2 %	66 22,5 %	61 20,8 %	30 10,3 %	100 %
Andre Forbr.	116 3,5 %	15 12,9 %	11 9,5 %	15 12,9 %	12 10,4 %	32 27,6 %	31 26,7 %	100 %
Ialt	3313 100 %	494 14,9 %	735 22,2 %	626 18,9 %	446 13,5 %	548 16,5 %	464 14,0 %	100 %

Personer, der har begaaet mere end en Slags Forbrydelse ved første Paagribelse, er noteret i Rubrik efter den alvorligste Forbrydelse.

Af Skemaerne fremgaar det, at 22,7 % af de oligofrene har begaaet deres første Forbrydelse inden det 18. Aar, medens der er 14,9 % af de normale, der er startet inden det 18. Aar. Altsaa Tal, der synes at bekræfte de ovenfor citerede Udtalelser. Ser man paa, hvorledes Forbrydelserne grupperer sig indenfor de 4 Hovedgrupper, ses det, at 27,0 % af de oligofrene mod 12,7 % af de normale har begaaet Sædelighedsforbrydelser, Tal, der ikke overrasker, da det er velkendt, at oligofrene oftere end normale begaar Sædelighedsforbrydelser.

Ser man paa Aldersfordelingen indenfor de enkelte Grupper findes følgende: For Sædelighedsforbryderes Vedkommende har 21,8 % oligofrene mod 13,6 % normale begaaet deres første Forbrydelse inden det 18. Aar. Fra 18—20 Aar er Tallene 21,8 mod 16,5 %, fra 21—24 Aar ligger de oligofrene Tal endnu over de normale med 20,3 mod 15,5 %. Herefter stiger de normale Tal, og de oligofrene falder, saa Tallene fra 25 Aar og opefter ligger betydelig højere for de normals Vedkommende.

Dette er nærmere belyst i nedenstaaende Kurve I, der tydeligt viser Forskellen i Fordelingen.

Det fremgaar af ovennævnte Tal for oligofrene Sædelighedsforbrydere, at disse fortrinsvis begynder deres Forbrydelser i den tidlige Pubertetsalder, naar Kønndriften sætter ind. Spørgsmaalet bliver nu, om det virkelig drejer sig alene om Pubertetsforbrydelser. Hvis dette var Tilfældet, skulde man vente, at Forbrydelserne vilde holde op, naar Puberteten er afsluttet. For at faa dette Spørgsmaal nærmere belyst har jeg undersøgt, hvor mange af disse unge Forbrydere, der fortsætter deres Forbrydelser ogsaa i en højere Alder. Imidlertid viser det sig, at ikke mindre end 49 af de 69 Sædelighedsforbrydere eller de 71,0 % paa Grund af Forbrydelsens alvorlige Karakter allerede efter første Sædelighedsforbrydelse er internerede paa Anstalt, saa snart Oligofrenien er konstateret. De 47 af dem begaar ikke flere Sædelighedsforbrydelser, medens 2 af dem senere, efter at de er anbragt i kontrolleret Familiepleje, hver begaar endnu een Forbrydelse. Interneringen bevirker, at disse Forbrydere afskæres fra at begaa de Sædelighedsforbrydelser, de ellers muligvis vilde have begaaet, hvis de i Stedet for Internering var blevet idømt Fængselsstraf og bagefter var blevet sendt ud i

Verden igen. Ialt er 20 af disse Forbrydere senere anbragt i kontrolleret Familiepleje. Som nævnt recidiverer de 2, medens de 18 øvrige synes at være faldet til Ro under Anstaltsopholdet.

Af de resterende 20 Sædelighedsforbrydere, der ikke interneres straks, bliver 12 eller 17,4 % internerede efter 2. Sædelighedsforbrydelse, 3 eller 4,3 % efter 3. Sædelighedsforbrydelse, 1 eller 1,5 % efter 5. Forbrydelse og 4 eller 5,8 % efter at have begaaet 6 eller flere Sædelighedsforbrydelser.

I følgende Skema er opgjort, i hvilken Alder den *sidste* Sædelighedsforbrydelse er begaaet for at belyse Forbryderens Alder i Forhold til Puberteten:

Skema II.

Antal ×	18—20 Aar	21—24	25—29	30—39	≥ 40 Aar	Ialt
2 ×	1	2	3	2	4	12 17,4 %
3 ×	—	—	—	—	3	3 4,3 %
4 ×	—	—	—	—	—	—
5 ×	—	1	—	—	—	1 1,5 %
> 5 ×	—	—	1	1	2	4 5,8 %
Ialt	1 1,5 %	3 4,3 %	4 5,8 %	3 4,4 %	9 13,0 %	20 af 69 29,0 %

Hvis man regner Puberteten hos Oligofrene som sikkert afsluttet efter 24 Aars Alderen, er der 16 af de 20 eller 23,4 % af de oprindelige 69 Sædelighedsforbrydere, der har udført Sædelighedsforbrydelser ogsaa efter Pubertetens Afslutning. Da vi jo intet kunde sige om de 49 Alumner, der ved Internering efter første Forbrydelse afskæres fra at begaa flere For-

brydelser, 2 har dog senere i Familiepleje begaaet endnu hver een Forbrydelse, vil det faktisk sige, at 16 af de 20, vi ved lidt nærmere Besked med, eller 80,0 %, har begaaet deres sidste Sædelighedsforbrydelse efter Pubertetens Afslutning. Men naturligtvis er disse Tal saa smaa, at man ikke kan slutte noget bestemt af dem, dog kan man maaske tillade sig at udtale, at de giver et lille Fingerpeg i Retning af, at det maaske er lidt for dristigt blot at regne Sædelighedsforbrydere hos oligofrene som Pubertetsforbrydere.

Jeg skal i korte Træk omtale de Alumner, der har begaaet 5 eller flere Sædelighedsforbrydelser:

1: Begaar sin første Sædelighedsforbrydelse (Exhibitionisme) 33 Aar gammel. 12 Gange idømmes han Fængselsstraf for samme Forbrydelse, før han 53 Aar gammel anbringes paa Aandssvageanstalt.

2: Starter sin forbryderiske Løbebane som 17-aarig, hvor han idømmes 60 Dages Fængsel for Alfonseri. De næste Aar idømmes han 8 Gange Fængselsstraf for Alfonseri og Blufærdighedskrænkelser, sidste Gang da han er 32 Aar gammel. Endelig anbringes han 35 Aar gammel paa Anstalt efter en Tyverisag.

3: Begaar Uterlighed mod 6-aarig Pige, da han er 24 Aar gl. Fra sit 24.—28. Aar idømmes han 6 Gange Fængselsstraf for Uterlighed eller Blufærdighedskrænkelser mod Børn, og 29 Aar gammel anbringes han paa Anstalten som farlig for den offentlige Sikkerhed.

4: Er 19 Aar gammel uterlig mod lille Pige. 6 Gange senere er han uterlig eller begaar Blufærdighedskrænkelser mod Børn, sidste Gang 48 Aar gammel, ved hvilken Lejlighed han anbringes her.

5: Er 18 Aar gammel ved første Sædelighedsforbrydelse og 24 Aar gammel ved femte Forbrydelse, hvorefter han ved Internering her bremses i at begaa flere Lovovertrædelser.

Af disse 5 begynder altsaa de 3 deres Lovovertrædelser i Puberteten (17, 19 og 18 Aar). De to af dem fortsætter deres

Forbrydelser udover Puberteten, mens den tredje interneres 24 Aar gammel, da Puberteten sandsynligvis ogsaa er afsluttet.

Da man ikke kan sige noget helt bestemt om, hvornaar Puberteten afsluttes hos oligofrene — men muligvis noget senere end hos normale unge Mennesker — er det en Smags Sag, om man vil kalde Nr. 3 for Pubertetsforbryder. Sandsynligvis er Puberteten afsluttet, da han starter sine Forbrydelser som 24-aarig, og i hvert Fald er den afsluttet, da han interneres 29 Aar gammel. Og endelig er der een, der først starter sine Forbrydelser længe efter at Puberteten er afsluttet og bliver ved helt op til 53 Aars Alderen, da han interneres paa Anstalten.

Hvis vi ser lidt nærmere paa, hvilke Sædelighedsforbrydelser de oligofrene begaar, kan det maaske yderligere belyse Forbrydelsernes Forhold til Puberteten:

Skema III.

Arten af første Sædelighedsforbrydelse hos oligofrene.

Forbr. Art	< 18 Aar	18—20	21—24	25—29	30—39	> 40 Aar	Ialt
Sædelighedsforbr. mod Voksne	1 1,4 0/0	2 2,9 0/0	3 4,3 0/0	1 1,5 0/0	1 1,5 0/0	2 2,9 0/0	10 14,5 0/0
Sædelighedsforbr. mod Børn	14 20,3 0/0	10 14,5 0/0	9 13,1 0/0	4 5,7 0/0	9 13,0 0/0	6 8,7 0/0	52 75,3 0/0
Incest	—	2 2,9 0/0	2 2,9 0/0	1 1,5 0/0	—	1 1,4 0/0	6 8,7 0/0
Sodomi	—	1 1,5 0/0	—	—	—	—	1 1,5 0/0
Ialt	15 21,7 0/0	15 21,8 0/0	14 20,3 0/0	6 8,7 0/0	10 14,5 0/0	9 13,0 0/0	69 100 0/0

Skemaet viser, at Sædelighedsforbrydelse mod Voksne udgør 14,5 %, medens Sædelighedsforbrydelse mod Børn udgør ikke mindre end 75,3 %. Incest udgør 8,7 % og Sodomi 1,5 %. Aldersfordelingen svarer naturligvis til Hovedskema I, saaledes at de 43,5 % falder inden det 21. Aar og 63,8 % inden det 25. Aar. Nogen direkte Sammenligning med normalt Materiale er

her ugørligt, idet Skemaet paa Side 68 i Kriminalstatistiken ikke er udspecificeret nærmere. Tabel VI A (Side 52) har imidlertid et Skema, der opdeler Sædelighedsforbrydelserne, og man finder her, at 35 af 532 Personer har begaaet Blodskam, 21 Voldtægt, 137 Utugt mod Børn, 6 Forførelse af Personer under 18 Aar og 333 har begaaet andre Former for Sædelighedsforbrydelser. Skemaet omfatter ikke Forbryderbegyndere, men samtlige Forbrydelser begaaede i 1938, men jeg regner med, at Tallene ikke vilde blive højere, hvis det drejede sig om Forbryderbegyndere alene, snarere tværtimod. De normale Procenttal bliver:

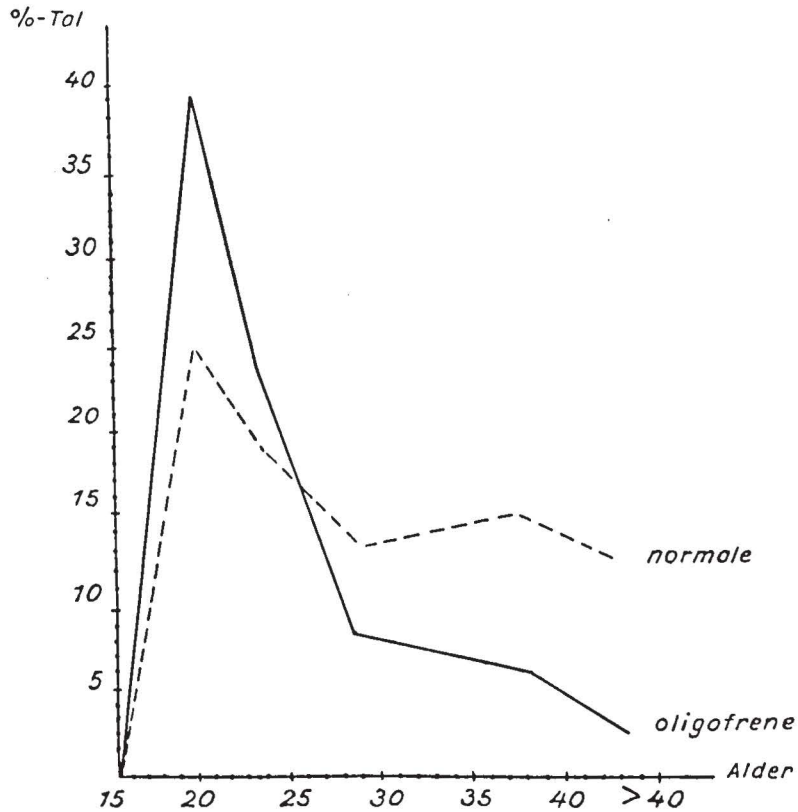
Blodskam	Voldtægt	Uterlighed mod Børn	Forførelse af Pers. < 18 Aar	Andre Sædelighedsf.	Ialt
6,6 %	3,9 %	25,8 %	1,1 %	62,6 %	100 %

De Tal, der interesserer mest, er Tallene for Sædelighedsforbrydelser mod Børn, der i det oligofrene Materiale udgør 75,3 %, i det normale Materiale 26,9 %, idet jeg regner Forførelse af Personer under 18 Aar som henhørende under denne Gruppe. Grunden til den store Forskel ligger maaske i den oligofrenes ringere Evner til at faa Forbindelse med Kvinder, det morer ham at lege med og omgaas Børn og ganske unge, hvorved Risikoen for Uterlighed mod Børnene forøges stærkt. Tallene for Incest ligger ret nær op ad hinanden — 8,7 % oligofrene og 6,6 % normale — men Tallene er saa smaa, at de ikke tillader nogen nærmere Sammenligning, ellers kunde man maaske vente, at de oligofrene Tal vilde ligge noget højere end de normale, da det drejer sig om Individier fra et meget lavt Milieu med tætpakkede Familier.

Tallene for Sædelighedsforbrydelser tillader altsaa ikke, at man gør altfor vidtrækkende Slutninger. Det synes, som om det er rigtigt, at de oligofrene begynder deres Sædelighedsforbrydelser noget tidligere end normale. Men Beviset for, at Forbrydelserne overvejende skulde skyldes en „Pubertetsuligevægt“, maa endnu siges at mangle.

Derefter Ejendomsforbrydelserne, der omfatter 151 Alumner. Ser vi atter paa Skemaerne 1 a og b, viser det sig, at 59,0 % oligofrene og 75 % normale har begaaet Tyveri under en eller anden Form. Heraf har 21,2 % af de oligofrene mod 16,6 % af de normale været under 18 Aar ved første Forbrydelse, 39,7 % mod 24,5 % mellem 18 og 20 Aar og 22,5 % mod 18,7 % mellem 21 og 24 Aar. Herefter falder de oligofrene Tal hurtigt, mens de normale falder i mindre Grad, saaledes at der bliver 16,6 % oligofrene, der har begaaet deres første Forbrydelse efter 24 Aars Alderen mod 40,2 % normale.

Kurve II viser det samme i mere overskuelig Form:

Ogsaa her er der ingen Tvivl om, at de oligofrene begynder deres Lovovertrædelser tidligere end de normale. Men hvorledes

forholder disse oligofrene Forbrydere sig senere hen? 79 af de 151 eller 52,3 % interneres paa Anstalt efter første Forbrydelse. Tallet er her ikke slet saa stort som for Sædelighedsforbrydernes Vedkommende, hvor allerede de 71 % interneredes efter første Forbrydelse, sandsynligvis fordi Ejendomsforbrydelse ikke har den alvorlige Karakter som Sædelighedsforbrydelsen, hvorfor Oligofrenien ofte først konstateres, efter at Individet har begaaet en Række Tyverier. 43 af disse 79, der straks interneres, eller 28,8 %, begaar ikke flere Forbrydelser, medens de øvrige 36 senere begaar fra et til flere Tyverier ved Bortgang fra Anstalten, efter Anbringelse i kontrolleret Familiepleje eller efter Udskrivning fra Anstalt. Vi vil se nærmere paa dem, der har begaaet mere end eet Tyveri (hvad enten de interneres ved første Forbrydelse eller ej). Det er ikke ualmindeligt, at Alumner, der har startet deres Forbryderbane med et mindre Tyveri, senere har begaaet Tyverier skiftevis med andre Forbrydelser som Vold, Brandstiftelse eller Sædelighedsforbrydelse. 74 af Alumnerne har imidlertid kun begaaet Ejendomsforbrydelser — fra 2 til mange Gange — og over disse 74 har jeg opstillet følgende Skema:

Skema IV.

Antal ×	< 18 Aar	18—20	21—24	25—29	30—39	> 40 Aar	Ialt
2 ×	1	13	8	6	1	1	30 40,5 %
3 ×	—	2	8	4	4	—	18 24,3 %
4 ×	—	—	3	6	2	1	12 16,2 %
5 ×	—	—	1	1	1	—	3 4,1 %
> 5 ×	—	—	—	3	3	5	11 14,9 %
Ialt	1 1,3 %	15 20,3 %	20 27,0 %	20 27,0 %	11 14,9 %	7 9,5 %	74 100 %

Ogsaa her er det den sidste Ejendomsforbrydelse, Individet har begaaet, der er anført i Skemaet for at belyse Forbryderens Alder i Forhold til Puberteten.

40,5 % har begaaet 2 Forbrydelser, 24,3 % har begaaet 3, 16,2 % har begaaet 4, 4,1 % har begaaet 5 og 14,9 % har begaaet mere end 5 Forbrydelser. 48,6 % af disse Alumner har begaaet deres Forbrydelser inden 25 Aars Alderen og 51,4 % efter 25 Aars Alderen, hvor vi maa kunne regne Puberteten for afsluttet.

For at se, om Ejendomsforbrydernes Art giver Oplysninger af Interesse, har jeg opstillet følgende Skema:

Skema V:

Forbr. Art	< 18 Aar	18—20	21—24	25—29	30—39	> 40 Aar	Ialt
Tyveri	32 21,2 %	49 32,5 %	26 17,3 %	12 7,9 %	8 5,3 %	3 2,0 %	130 86,2 %
Bedrageri og Underslæb	—	8 5,3 %	7 4,7 %	—	—	1 0,6 %	16 10,6 %
Falsk	—	1 0,6 %	1 0,7 %	—	—	—	2 1,3 %
Hasardspil og Betleri	—	2 1,2 %	—	—	1 0,7 %	—	3 1,9 %
Ialt	32 21,2 %	60 39,8 %	34 22,5 %	12 7,9 %	9 6,0 %	4 2,6 %	151 100 %

Det drejer sig her om Arten af første Ejendomsforbrydelse. Sammenligner vi igen med Skemaet Side 52 i Kriminalstatistiken over samtlige Forbrydelser begaaet i 1938, faar vi følgende normale Procenttal, der vel ikke direkte kan sammenlignes med vore Tal over Forbryderbegyndere, men som dog kan bruges som en vis Rettesnor:

Tyveri	Bedrageri og Underslæb	Falsk	Andre Ejendomsf.	Ialt
58,6 %	20,5 %	9,3 %	11,6 %	100 %

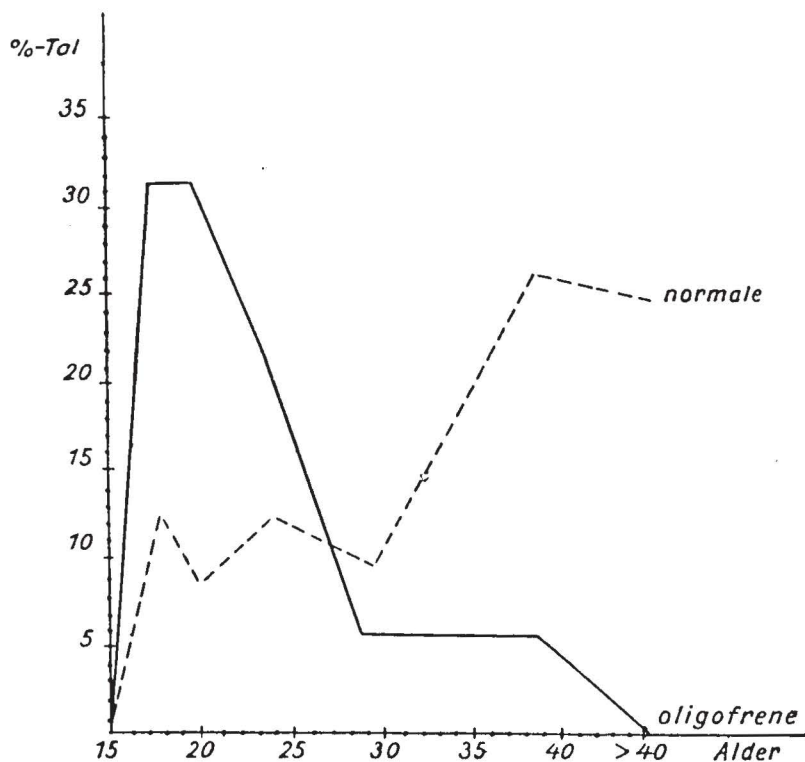
Af de to Skemaer fremgaar det, at 86,2 % af de oligofrene har begaaet Tyveri mod 58,6 % normale, 10,6 % oligofrene har begaaet Bedrageri og Undersløb mod 20,5 % normale, 1,3 % oligofrene mod 9,3 % normale har begaaet Falsk, og 1,9 % oligofrene mod 11,6 % normale har begaaet andre Ejendomsforbrydelser.

De Tyverier, de oligofrene begaar, er oftest Cykletyverier, Automattyverier, Rapsrier af Penge og andre mindre Lejlighedstyverier, medens de alvorligere Ejendomsforbrydelser som Indbrud, Bedrageri og Undersløb samt Falsk, der kræver Forbrydelsens Tilrettelæggelse i Forvejen og større Dristighed og Snedighed, ses langt sjældnere hos oligofrene end hos normale. Bedrageri, Undersløb og Falsk ses derfor næsten udelukkende hos Sinker og er iøvrigt oftest saa let gennemskuelige, at Alumnen hurtigt er afsløret og paagrebet. Motivet til Lejlighedstyverierne maa oftest ses ud fra den Baggrund, at den oligofrenes Indtjeningssevne er mindre end den normales, medens han har samme Trang til Fornødenheder for at være paa Højde med de normale, som han ser op til. Da han ikke kan tjene samme Løn, maa han paa anden Maade forhøje sin Indtægt, og han falder for Fristelsen til at begaa Ejendomsforbrydelser.

Af Voldsforbrydelser er der kun 5 eller 1,9 % i mit Materiale, hvorfor der selvsagt ikke kan foretages nogen Sammenligning med normalt Materiale. Jeg skal derfor blot indskrænke mig til at nævne de 5 Voldsforbrydelsers Art: een har begaaet overlagt Mord, 3 har forsøgt Manddrab og een har overfaldet sa-gesløs Person.

31 Alumner eller 12,1 % har begaaet „andre Forbrydelser“. De 26 af disse eller de 10,2 % har begaaet Brandstiftelse, mens af Resten 3 har begaaet Togattentat, een Attentat mod Bro og een Krænkelser af Husfreden. Ved Sammenligning mellem Skema I a og b ses det, at 12,9 % normale og 32,2 % oligofrene har begaaet deres første Forbrydelse før det 18. Aar, 9,5 % normale og 32,3 % oligofrene har været mellem 18—20 Aar, medens 12,9 % normale og 22,5 % oligofrene har været mellem 21 og 24 Aar. Derefter falder de oligofrene Tal til 6,5 % — 6,5

% og 0 % i de næste 3 Aldersgrupper, medens de normale Tal stiger til 10,4 % — 27,6 % og 26,7 %. Kurve III viser igen Fordelingen mellem normale og oligofrene „andre Forbrydere“:

Forskellen i Alder er her langt mere fremtrædende end for Sædelighedsforbr. og Ejendomsforbr.'s Vedkommende. Der er ingen som helst Tvivl om, at de oligofrene starter tidligere end de normale i denne Gruppe. For de oligofrenes Vedkommende udgør Brandstiftelse 83,9 % af „Andre Forbrydelser“, idet som nævnt 26 af de 31 Alumner har gjort sig skyldige i Brandstiftelse. Blandt de normale udgør Brandstiftelse er langt ringere Del. Da Skemaet Side 68 i Kriminalstatistikken ikke er nærmere udspecificeret, ved jeg ikke, hvor stor en Procentdel af de normale Forbryderbegyndere, der har begaaet Brandstiftelse. Men

af Tabel VI A (Side 52) fremgaar det, at kun 46 af 265 Personer eller 17,3 % af samtlige „Andre Forbrydere“ i 1938 har gjort sig skyldige i Brandstiftelse. Det er ogsaa velkendt, at Brandstiftelse ligesom Sædelighedsforbrydelse er en hyppig Forbrydelse blandt oligofrene.

Ogsaa her er det interessant at se, hvorledes det gaar disse unge Forbrydere. 26 af dem — deraf 21 Brandstiftere — eller 83,9 % (henholdsvis 67,7 % (interneres efter første Forbrydelse paa Anstalt. De 20 af dem begaar derefter ikke flere Lovovertrædelser, medens de 6 senere begaar andre Forbrydelser efter Udskrivning, efter Anbringelse i Familiepleje eller ved Bortgang fra Anstalten. Af de 11, der har begaaet mere end een Forbrydelse har 2 yderligere haft 1 og 3 Brandstiftelses-sager, de øvrige har senere begaaet vekslende Forbrydelser som Uterlighed, Tyveri, Skade paa Jernbaner, Vold og Overtrædelse af Spirituspaalæg. Følgende Skema viser Forbrydernes Alder ved sidste Forbrydelse.

Skema VI.

	18—20 Aar	21—24	25—29	30—39	≥ 40 Aar	Ialt
2 ×	1	1	—	—	—	$\frac{2}{18,2\%}$
3 ×	—	1	—	1	—	$\frac{2}{18,2\%}$
4 ×	—	2	—	2	1	$\frac{5}{45,4\%}$
5 ×	—	—	—	—	—	—
> 5 ×	—	—	1	1	—	$\frac{2}{18,2\%}$
Ialt	$\frac{1}{9,1\%}$	$\frac{4}{36,4\%}$	$\frac{1}{9,1\%}$	$\frac{4}{36,4\%}$	$\frac{1}{9,0\%}$	$\frac{11}{100\%}$

Tallene er for smaa til at drage yderligere Slutninger med Hensyn til Relation til Pubertetsperioden, ligesom Sammenligning med normalt Materiale ikke lader sig gøre.

Derimod kan det maaske have nogen Interesse at se, hvilke Motiver Brandstifterne — der jo udgør saa stor en Procentdel af „Andre Forbrydere“ — har haft til deres Forbrydelser:

Skema VII.

Se Ild — ødelægge	5 =	19,2%
Vil væk fra Plads e.l.	7 =	26,9%
Vil hævne sig	8 =	30,8%
Kærestesorger	2 =	7,7%
Ked af at skulle væk fra Plads	1 =	3,9%
Motiv ukendt	3 =	11,5%

I de 19,2 % af Tilfældene er Motivet Lyst til at se Ild eller Ødelæggelsestrang. Den første af disse Forbrydere har allerede begyndt sine Ildspasættelser i 10 Aars Alderen, medens den sidste Ildspasættelse er sket i 20 Aars Alderen, efter at han har haft ikke mindre end 16 Brandstiftelser paa Samvittigheden. Han pasætter Ilden dels af Lyst til at se Ild, dels for at gøre Skade. I et enkelt Tilfælde har han dog gjort det, fordi han vilde hævne sig paa sin Husbond, der havde slaaet ham. Den anden har 16 Aar gammel ikke mindre end 14 Ildspasættelser paa Samvittigheden. Han angiver, at han ikke har sat Ild paa, fordi det morede ham at se Ilden eller Opløbet, men fordi han vilde ødelægge. Han har altid været sig bevidst, at en Ildebrand rummede Fare for andres Liv, og derfor stak han kun Ild paa, naar han vidste, at der ingen boede. Den tredje begaar

24 Aar gammel to Brandstiftelser af Lyst til at se Ild. Den fjerde brænder 21 Aar gammel 2 Halmstakke af, fordi „det var Sct. Hansaften“. Ogsaa den femte stak efter en pludselig Indskydelse Ild paa en Halmstak, fordi han gerne vilde se Ild. De fire sidstnævnte blev internerede paa Anstalt efter første Brandstiftelsessag, medens den førstnævnte interneredes efter anden Brandstiftelsessag 20 Aar gammel.

26,9 % stikker Ild paa, fordi de gerne vil væk fra Pladsen el. l. Een stikker Ild paa den Gaard, hvor han tjener, fordi han gerne vil i Købmandslære, een er anbragt paa Optagelseshjem, hvor han stikker Ild i noget Halm i Kælderen, fordi han vil idømmes saa stor Straf, at han kan komme bort fra Opdragelseshjemmet. Nr. 3 har antændt 3 Gaarde. Første Gang er Motivet, at han vil hjemmefra paa Grund af Uoverensstemmelser mellem Forældrene. Anden Gang er Motivet det samme. Tredie Gang: han har nu faaet Smag for at se Ild, der har denne Gang ikke været Uoverensstemmelser i Hjemmet. Nr. 4 er efter et Tyveri anbragt paa Tvangsarbejdsanstalt. En Kammerat har fortalt ham, at den eneste Maade at komme derfra var at stikke Ild paa et Sted, og han undviger da og stikker Ild paa den første Gaard, han tilfældigvis kommer forbi. Nr. 5 er ked af sin Plads, fordi han faar for lidt Mad. Nr. 6 vil gerne paa Hospitalet. Han har hørt, at Epileptikere godt kan lide at sætte Ild paa, og da han er Epileptiker mener han, at han ved at stikke Ild paa vil komme paa Sygehus. Endelig er Nr. 7 ked af sin Plads, fordi Husbond er slem til at skælde ham ud, og Medtjenerne driller ham. I alle disse Tilfælde drejer det sig om ganske unge Mennesker, nemlig 15 Aar, 16 Aar, 17 Aar, 18 Aar, 2 paa 19 Aar og een paa 23 Aar, de er kede af deres Pladser, vil gerne derfra og mener, dette kun kan lade sig gøre, hvis de sætter Ild paa.

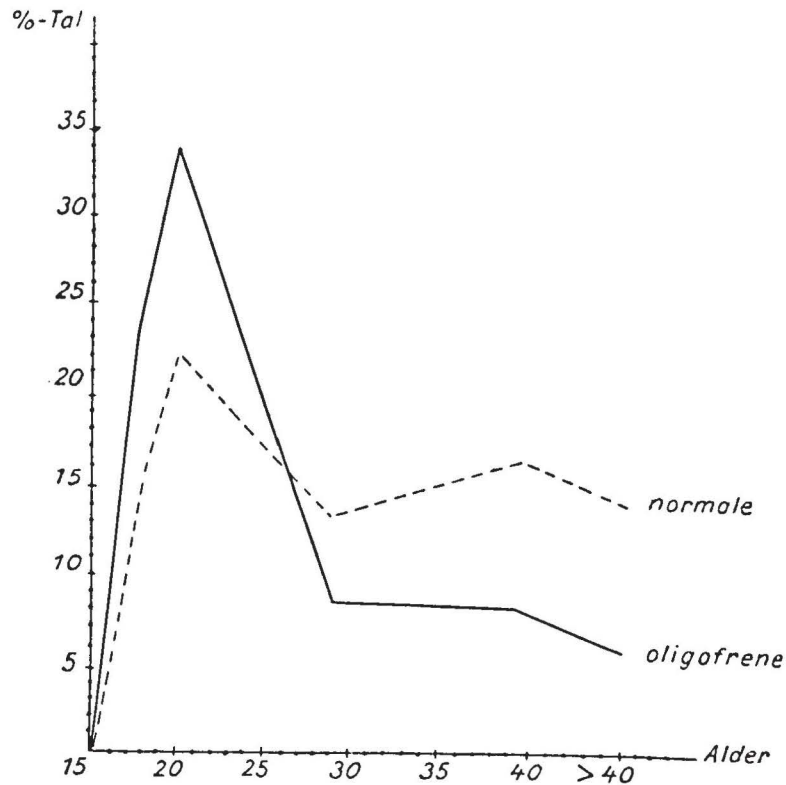
Den næste Gruppe paa 30,8 % vil hævne sig paa deres Husbond af en eller anden Grund: een er vred over, at han skal malke 6 Køer i Stedet for som aftalt 4—5 Køer. Een er beskyldt for daarlig Malkning, een er kaldt Tyveknægt, een er beskyldt for at have Lus o. s. v.

2 Alumner angiver Kærestesorger som Motiv. Een angiver, at han skulde forlade sin Plads til Sommeren. Det var han ked af, hvorfor han om Vinteren stak Ild paa. Og endelig er der 3, der ikke kan forklare, hvorfor de har stukket Ild paa.

Kun i to af Tilfældene er det i Alumnernes Journal anført, at Samhørighed med seksuelle Rørelser benægtes. I alle andre Tilfælde synes Alumnerne ikke at være blevet spurgt herom. I ingen af Tilfældene synes der at have været Tale om, at Handlingen er udført under Alkoholpaavirkning. Professor *Helweg* anfører, „at aandssvage, Sinkere, holdningsløse og svagt begavede Psykopater ofte griber til Brandstiftelse som Udvej af en vanskelig Situation eller som spændingsudløsende Handling. Den spændingsudløsende Effekt kan være ikke blot af sexuel Natur, men kan være Hjemlængsel, Krænkelser over en Tilside-sættelse, Fortrykthed over manglende Evner til at gøre sig gældende eller en almindelig trykkende Følelse af at være placeret paa Samfundets Skyggeside. Sexuelt betinget Brandstiftelsestendens kan forekomme, omend temmelig sjælden“. Kriminalchef *Reidar Sveen*, Oslo, kommer til samme Resultat som Professor *Helweg*, at det kun er sjældent, at Sexualitet kan antages at have spillet nogen Rolle i Brandstiftelsessager. I et Materiale paa 233 Brandstiftere fandt han kun i 3 Tilfælde, at der kunde have været Tale om en vis Sexualitet i Forbindelse med Ildspasættelserne. Mit Materiale paa 26 Brandstiftere peger i samme Retning. I ingen Tilfælde er det anført, at Sexualitet har spillet nogen Rolle for Handlingen. Derimod er Hjemve, Hævnfølelser og Mindreværdsfølelser de langt overvejende Følelser, der har behersket Individene ved Brandstiftelsernes Iværksættelse.

Kurve IV viser Aldersforskellen ved første Forbrydelse i det samlede Materiale af oligofrene og normale. Kurven ligner mest Kurve II over Ejendomsforbrydelser, der jo ogsaa udgør Størsteparten af begge Materialer. Begge Toppunkter ligger svarende til 20 Aars Alderen, men Toppunktet for oligofrene ligger en Del højere end de normales Toppunkt svarende til, at procentvis flere oligofrene end normale begynder tidligt med deres Forbrydelser.

Kurve IV.

Jeg har gentagne Gange hævdet, at Alumnerne paa Grund af Internering paa Anstalten afskæres fra at begaa de Forbrydelser, som de ellers muligvis vilde have begaaet, hvis de havde fortsat Tilværelsen ude i Livet. Jeg har derfor ment, det var af Interesse at se, dels hvor mange Gange Alumnerne har været straffede, før de interneres, dels i hvilken Alder de interneres.

Skema VIII viser, hvor mange Gange Alumnerne har været i Konflikt med Politiet ved Indlæggelsen paa Anstalten. Bøder er ikke medtaget, derimod Tiltalefrafald mod Børneværnstilsyn, betingede Domme og Fængselsstraffe, medens Børneværnstil-

syn uden Politiets Indblanding ikke medregnes. Den noterede Forbrydelse er Hovedforbrydelsen ved *Interneringen*:

Skema VIII.

Forbr. Art	Antal	1 ×	2 ×	3 ×	4 ×	5 ×	> 5 ×	
Sædelighedsf.	83 32,4 0/0	49 59,0 0/0	21 25,3 0/0	4 4,9 0/0	1 1,2 0/0	3 3,6 0/0	5 6,0 0/0	100 0/0
Ejendomsf.	134 52,3 0/0	79 58,9 0/0	30 22,4 0/0	13 9,7 0/0	6 4,5 0/0	1 0,7 0/0	5 3,8 0/0	100 0/0
Voldsf.	4 1,6 0/0	3 75,0 0/0	—	1 25,0 0/0	—	—	—	100 0/0
Andre Forbr.	35 13,7 0/0	26 74,3 0/0	2 5,7 0/0	2 5,7 0/0	2 5,7 0/0	1 2,9 0/0	2 5,7 0/0	100 0/0
Deraf Brandst.	26 10,2 0/0	21 80,9 0/0	1 3,9 0/0	1 3,8 0/0	1 3,8 0/0	1 3,8 0/0	1 3,8 0/0	100 0/0
Ialt	256 100 0/0	157 61,3 0/0	53 20,7 0/0	20 7,8 0/0	9 3,6 0/0	5 1,9 0/0	12 4,7 0/0	100 0/0

Det viser sig, som ogsaa tidligere nævnt, at 49 Sædelighedsforbrydere, 79 Ejendomsforbrydere og 26 andre Forbrydere — deraf 21 Brandstiftere — interneres efter første Forbrydelse. De tilsvarende Procenttal bliver 59,0 — 58,9 — 74,3 og 80,9. At Procenttallene ikke stemmer med de tidligere nævnte skyldes, at Fordelingen indenfor de fire Hovedgrupper er noget anderledes i dette Skema, hvor det drejer sig om Interneringsforbrydelsen, end i Skema I, hvor første Forbrydelse er noteret. Der er saaledes flere Sædelighedsforbrydere i dette Skema, idet en Del Forbrydere først har begaaet Tyveri eller lignende, hvorefter de har faaet en mindre Straf, senere begaar de Sædelighedsforbrydelse og interneres nu efter denne alvorlige Forbrydelse. Ialt er der 61,3 %, der interneres efter første Forbrydelse. At en Del af dem — deraf 2 Sædelighedsforbrydere, 36 Ejendomsforbrydere og 6 andre Forbrydere — senere ved Bortgang fra Anstalten, ved Anbringelse i Familiepleje eller efter Ud-

skrivning fra Anstalten har begaaet nye Forbrydelser, er tidligere nævnt. Her er kun medtaget den første Gang, de interneres paa Anstalt. 20,7 % interneres efter anden Forbrydelse, 7,8 % efter tredje, 3,6 % og 1,9 % efter fjerde og femte Forbrydelse, medens 4,7 % interneres efter 6. eller flere Forbrydelser.

En enkelt Alumne er idømt Fængselsstraffe ikke mindre end 16 Gange for Sædelighedsforbrydelser og Betleri skiftevis, inden han interneres paa Anstalten. Een har været straffet 11 Gange og tre har været straffet 10 Gange før Interneringen. Naar man ser paa de enkelte Grupper, ses det, at lige mange interneres efter første Forbrydelse, naar det drejer sig om Sædelighedsforbrydere og Ejendomsforbrydere, nemlig 59,0 % og 58,9 %, medens 80,9 % af Brandstifterne interneres efter første Forbrydelse, sandsynligvis fordi Brandstiftelse regnes for en særlig ondartet Forbrydelse, og fordi man erfaringsmæssigt ved, at Brandstiftelse er en hyppig Forbrydelse hos aandssvage.

Skema IX viser Alumnernes Alder ved Interneringen paa Anstalten:

Skema IX.

Forbr. Art	Ialt	< 18 Aar	18—20	21—24	25—29	30—39	> 40 Aar	
Sædelighedsf.	83 32,4 0/0	11 13,29 0/0	16 19,3 0/0	15 18,1 0/0	12 14,4 0/0	11 13,3 0/0	18 21,7 0/0	100 0/0
Ejendomsf.	134 52,3 0/0	12 9,0 0/0	52 38,8 0/0	28 20,9 0/0	24 17,9 0/0	15 11,2 0/0	3 2,2 0/0	100 0/0
Voldsf.	4 1,6 0/0	1 25,0 0/0	2 50,0 0/0	—	—	—	1 25,0 0/0	100 0/0
Andre Forbr.	35 13,7 0/0	6 17,1 0/0	12 34,3 0/0	11 31,4 0/0	3 8,6 0/0	3 8,6 0/0	—	100 0/0
Deraf Brandst.	26 10,2 0/0	5 19,2 0/0	9 34,6 0/0	8 30,8 0/0	2 7,7 0/0	2 7,7 0/0	—	100 0/0
Ialt	256 100 0/0	30 11,7 0/0	82 32,0 0/0	54 21,1 0/0	39 15,3 0/0	29 11,3 0/0	22 8,6 0/0	100 0/0

Som det ses af Skemaet, er der ikke mindre end 64,8 %, der interneres før 25 Aars Alderen, hvilket er et forbavsende højt Tal. Tendensen er i de senere Aar gaaet i Retning af at faa de oligofrene Forbrydere indlagt paa Anstalt langt tidligere, end det har været Skik forhen, hvor en oligofren ofte blev straffet den ene Gang efter den anden med kortere eller længere Fængselsstraffe, før man fandt paa, at han var aandssvag og rettelig hørte hjemme paa en Aandssvageanstalt.

Det er interessant at se, efter hvilke Lovparagraffer disse Individuer indlægges paa Anstalten. Af Sædelighedsforbryderne er der 59, der indlægges paa Aandssvageanstalt efter Strfl.'s § 70, 23 inddrages under Aandssvageforsorg efter Lov Nr. 171 af 16. Maj 1934 om Foranstaltninger vedrørende aandssvage, og een indlægges til Observation. Han er senere udskrevet af Anstalten som værende ikke aandssvag. Af Ejendomsforbryderne er der 23, der indlægges efter Strfl.'s § 70, 103 der indlægges efter Lov Nr. 171, 4 indlægges efter Strfl.'s § 30 og 4 indlægges til Observation. Deraf er een igen udskrevet som værende ikke aandssvag. Af Voldsforbryderne indlægges de 3 efter Strfl.'s § 70 og een efter Lov Nr. 171, og endelig indlægges 32 „andre Forbrydere“ efter Strfl.'s § 70, medens kun 2 indlægges efter Lov Nr. 171 og een efter Strfl.'s § 30. Ogsaa her er Tendensen i de senere Aar — som rimeligt er — gaaet i Retning af at bruge Strfl.'s § 70 overfor de mere ondartede Forbrydelser som Sædelighedsforbrydelse, Voldsforbrydelse og Brandstiftelse, medens Lov Nr. 171 anvendes overfor de mindre samfundsfarlige Ejendomsforbrydere.

Til Slut har jeg i Skema X foretaget en Opgørelse over, hvorledes Intelligenskvotienten (I. Q.) forholder sig i de forskellige Hovedgrupper af Forbrydermaterialet. Nederst i Skemaet er til Sammenligning opgjort Procenttallene for samtlige mandlige Alumner, der er under D. K. A.'s Forsorg:

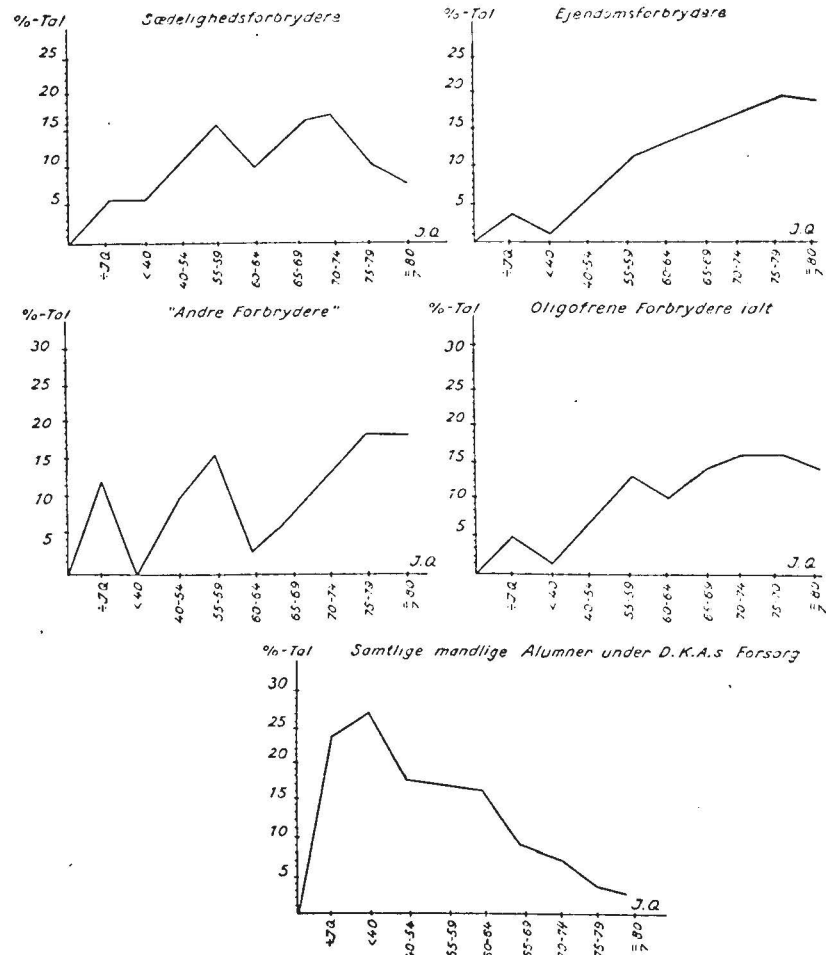
Den noterede Forbrydelse er her igen første Forbrydelse. Der er 13 af Alumnerne, der ikke har faaet foretaget Intelligensundersøgelse. Det drejer sig om Individuer, der er inddraget under Aandssvageforsorg for mange Aar siden, som er anbragt

Skema X.

	÷ I. Q.	I. Q. < 40	40—54	55—59	60—64	65—69	70—74	75—79	80—89	I. Q. ≥ 90	Ialt
Sædelighedsforbr.	4 5,7 %	4 5,7 %	8 11,5 %	11 16,0 %	7 10,1 %	11 16,0 %	12 17,3 %	7 10,2 %	4 5,7 %	1 1,8 %	69 100 %
Ejendomsforbr.	5 3,3 %	1 0,7 %	8 5,3 %	16 10,6 %	18 11,9 %	22 14,6 %	25 16,6 %	29 19,1 %	26 17,2 %	1 0,7 %	151 100 %
Voldsforbr.	—	—	—	1 20,0 %	—	2 40,0 %	1 20,0 %	1 20,0 %	—	—	5 100 %
Andre Forbr.	4 12,9 %	—	3 9,7 %	5 16,2 %	1 3,2 %	2 6,5 %	4 12,9 %	6 19,3 %	6 19,3 %	—	31 100 %
Deraf Brandst.	4 15,4 %	—	3 11,5 %	3 11,5 %	1 3,9 %	2 7,7 %	3 11,5 %	5 19,3 %	5 19,2 %	—	26 100 %
Ialt	13 5,1 %	5 1,9 %	19 7,4 %	33 12,9 %	26 10,2 %	37 14,4 %	42 16,4 %	43 16,8 %	36 14,1 %	2 0,8 %	256 100 %
Samtlige Alumner under D. K. A.	23,2 %	26,5 %	17,1 %	15,4 %	7,5 %	6,3 %	2,9 %	1,1 %			100 %

i kontrolleret Familiepleje og nu opholder sig saa langt fra Anstalten, at det med de nuværende Kommunikationsmidler har været umuligt at faa dem undersøgt. Et Par af dem er døde og et Par er udskrevet fra Aandssvageforsorg, fordi de gennem en længere Aarrække har klaret sig selv fuldstændigt. Der er kun 1,9 %, der har en I.Q. under 40. Der hører jo en vis Intelligens til at begaa en Forbrydelse. Med stigende Intelligenskvotient stiger Antallet af Forbrydere, til vi naar op paa en I.Q. over 79, idet disse Individuer som Sinket jo heller ikke hører hjemme paa en Aandssvageanstalt. Ser vi paa de enkelte Grupper, forholder de sig saaledes: Af Sædelighedsforbrydere er der 5,7 % med I.Q. under 40. Derefter stiger Tallene til I.Q. 74 (Tallet for I.Q. mellem 65—69 dog lidt lavere end for I.Q. mellem 55—59), hvorefter de igen falder, saaledes at der kun er 17,7 %, der har I.Q. over 75. For Ejendomsforbrydernes Vedkommende stiger Tallet ogsaa jævnt fra 40, Maximum naas ved I.Q. ml. 75—79, hvorefter Tallene igen falder. I denne Gruppe er der 37,0 %, der har I.Q. over 75. Af Voldsforbrydere er der kun 5, hvorfor nærmere Overvejelser over I.Q. maa opgives. I den sidste Gruppe, der omfatter „Andre Forbrydere“, er Tallene noget mere springende, men ogsaa i denne Gruppe har vi paafaldende mange med I.Q. over 75, nemlig 38,6 %.

Ovenstaaende Kurver viser i lettere overskuelig Form, hvorledes I.Q. forholder sig i de forskellige Grupper. Til Sammenligning er optegnet en Kurve over Intelligenskvotienter hos samtlige mandlige Alumner, der er under herværende Anstalts Forsorg. Det drejer sig om 1959 Alumner. Som det ses, er der temmelig mange af disse Alumner, der ikke har faaet foretaget Intelligensundersøgelse. Det er igen hovedsagelig Individuer, der fra gammel Tid er anbragt i kontrolleret Familiepleje uden forudgaaende Intelligensundersøgelse. Toppunktet ligger ved I.Q. under 40, idet Flertallet af Alumnerne paa Anstalten og dens Filialer er lavtstaaende aandssvage. Alumner, der er saa lavtstaaende, at Intelligensundersøgelse ikke har kunnet gennemføres, er henregnede under Gruppen I.Q. under 40. Derefter falder Kurven nogenlunde jævnt, saaledes at der kun er

4,0 %, der har Intelligenskvotient over 75. Af disse 4 % udgøres Størsteparten af de oligofrene Forbrydere, der ved Dom er anbragt paa Anstalten. Da man skulde tælle Intelligenskvotienterne op, var det lettest at bruge Anstaltens Kartotekskort over Alumnerne, hvor I.Q. er noteret, men hvor det ikke er noteret, hvorvidt Alumnerne før Indlæggelsen har begaaet Lovovertrædelser eller ej. Trækker man de oligofrene Forbrydere fra, viser det sig, at Anstalten kun har ganske faa Alumner med

I.Q. over 75. Dette er i og for sig naturligt nok, da det ikke er Anstaltens Opgave i al Almindelighed at tage sig af Sinkerne. Drejer det sig om Forbrydere, der er Sinker, stiller Sagen sig noget anderledes, idet disse er anbragt paa Anstalten efter Retskendelse.

Konklusion: Som flere Gange fremhævet ser det ud, som om de aandssvage begynder deres Lovovertrædelser i en tidligere Alder end de normale Forbrydere. Ser man paa Kurverne I til IV, undres man over, at Formen for I, II og IV er saa forbavsende kongruente. Stigning og Fald varierer paa samme Alderstrin. Forskellen mellem de oligofrene og normale Kurver beror alene paa, at de oligofrene er talrigere repræsenterede i Starten og faatalligere i Slutningen. Om dette kan udlægges som et Resultat af Pubertetsuligevægt, synes efter ovenstaaende Drøftelse af nogen tvivlsom Berettigelse. Utvivlsomt gør en Række specielle Faktorer sig gældende for de oligofrenes Vedkommende, her skal nævnes følgende Faktorer, der kan formenes at spille en Rolle:

Den oligofrenes Arbejdsevne er som tidligere nævnt nedsat. For at opnaa samme materielle Goder som den normale, fristes han til Ejendomsforbrydelser. Af Retssagerne ses det, at den unge oligofrene ofte tilskyndes af ældre normale Fæller til Ejendomsforbrydelser. Han gennemfører sine Lovovertrædelser mere naivt og aabent, der samles lettere Bevismateriale imod ham, medens den normale gaar frem med større Forsigtighed og Overvejelser. Den oligofrene paagribes derfor lettere og overbevises lettere om sine Forbrydelser, medens den normale oftere slipper udenom. I Følge Kriminalstatistiken opklares kun ca. Halvdelen af de anmeldte Forbrydelser.

Den normale omgaas i Pubertetsalderen jævnaldrende normale af modsat Køn, og deres seksuelle Handlinger betragtes ikke som Lovovertrædelser. Den oligofrene har vanskeligt ved at komme i Kontakt med voksne unge Kvinder, han giver sig i Stedet af med Børn og halvvoksne Piger, og naar han falder for Fristelsen og forgriber sig seksuelt paa dem — Sædeligheds-

forbrydelse mod Børn er den hyppigste Sædelighedsforbrydelse — indledes der Tiltale mod ham. Begge Grupper kan være lige sexuelte aktive, men den normale Gruppe klarer Frisag, medens den aandssvage straffes.

De oligofrene stammer hovedsagelig fra de laveste sociale Lag, og ofte er Forældrene selv oligofrene. Om der er nogen væsentlig Forskel paa Milieuet i den oligofrene og den normale Gruppe, er det dog vanskeligt at udtale sig om. Ifølge *Karl O. Christiansen* findes defekte sociale Forhold enten i Form af ugunstige Forhold i Barndommen, erhvervsmæssige Vanskeligheder, uheldigt Ægteskab eller mange Milieuforandringer hos alle kriminelle uden Undtagelse saavel akut som kronisk kriminelle. Han angiver følgende Tal: Defekte Familieforhold eller uheldig Opdragelse hos 68,3 %, defekt Barndom og ægteskabelige Vanskeligheder hos 23,8 %, aktuelle Vanskeligheder saavel m. H. t. de erhvervsmæssige som m. H. t. de ægteskabelige Forhold har præget 39,7 % af de undersøgte Fangers Tilværelse, Defekter baade i Barndommen og i de erhvervsmæssige Forhold og i Ægteskabet forekommer hos 26,2 % af hele Materialet, stadigvæk uden væsentlig Forskel paa akut og kronisk kriminelle. En lignende Opstilling over de oligofrenes Milieu lader sig ikke gøre, da Oplysningerne herom i Anstaltens Journaler navnlig fra tidligere Tid er meget sparsomme, og man ikke har Glæde af at udspørge Alumnerne selv om deres Forhold i Barndommen eller under Opvæksten. Man kan imidlertid gaa ud fra, at saa godt som alle har haft defekte sociale Forhold under een eller anden Form; *Wildenskov* har paavist, at 76 % af de oligofrenes Forældre tilhører den ufaglærte Klasse og at 65 % af Forældrene selv er oligofrene. Man kan gaa ud fra, at Skolegangen har været utilfredsstillende for saa godt som 100 %'s Vedkommende. Det er kun ganske faa af Alumnerne, der har været gift, saa man kan næsten se bort fra Ægtefællens Indflydelse i den oligofrene Gruppe. At der har været erhvervsmæssige Vanskeligheder hos de allerfleste for ikke at sige alle er næsten en Selvfølge. At dette meget ringe Milieu maa indeholde en betydelig forøget Risiko for en asocial eller antisocial Paavirkning, siger sig selv.

De ovenfor nævnte Forhold maa formodes at medføre, at et større Antal oligofrene begaar Lovovertrædelser i de unge Aar, uden at dette forøgede Antal kan henføres til Pubertetsuligevægt.

For Kurve III's Vedkommende over „andre Forbrydelser“ synes der derimod at være en saa afgjort Overvægt for de unge oligofrene, at man maa regne med en vis Sammenhæng med Overgangsalderen. Motiverne er langt overvejende Hjemvê, Hævnfølelse og Mindreværdsfølelse, naar den oligofrene skal tilpasse sig til selvstændigt Samfundsliv. Han er for saarbar og reagerer med Ildspasættelse, der forekommer ham den eneste og nemmeste Løsning paa Konflikten.

LITTERATUR.

- J. Nørvig: Social-Medicinsk Tidsskrift 1939.
H. Helweg: Den retslige Psykiatri i kort Omrids.
Jens Chr. Smith: Psykiatriske Forelæsninger.
Reidar Sveen: Nordisk Tidsskrift for Strafferet 1945.
Karl O. Christiansen: Nordisk Tidsskrift for Strafferet 1942.
Wildenskov: Investigation into the causes of mental deficiency.